

(den faste mellemfolkelige Domstol), det 4. Udvalg Punkterne 22—25 (finansiel Organisation), det 5. Udvalg Punkt 26 (Optagelse af nye Forbundsmedlemmer) og det 6. Udvalg Punkterne 27—29 (Rustningsbegrænsning, økonomiske Tvangsmidler og Mandater).

Arbejdet i de 6 Udvalg blev fordelt saaledes mellem den danske Delegations Medlemmer, at Kammerherre *Herluf Zahle* blev anmeldt som Medlem af 5. og 6. Udvalg, *Dr. Moltesen* som Medlem af 2. og 4. Udvalg og *Dr. Munch* som Medlem af 1. og 3. Udvalg. Sidstnævnte repræsenteredes dog i 3. Udvalg angaaende den faste mellemfolkelige Domstol af Kontorchef *Georg Cohn*, ligesom i 2. Udvalg Greve *Bent Holstein* blev anmeldt, forsaavidt angaar Behandlingen af Dagsordenens Punkter 17 og 18, Frk. *Henni Forchhammer* forsaavidt angaar Punkterne 12, 13, 14 og 15, samt Redaktør *Borgbjerg* forsaavidt angaar Punkterne 16, 19 og 20.

Løvrigt forhandlede den danske Delegations Medlemmer til Stadighed med hinanden angaaende de forskellige Spørgsmaal, ligesom der i stort Omfang fandt Samarbejde Sted med Delegationer fra ligestillede Lande, særlig den norske og den svenske Delegation.

3. Almindelig Beretning om Raadets Virksomhed.

Herom forelagdes for Forsamlingen en af Generalsekretæren udarbejdet Beretning, der sammenstillede og nærmere gjorde Rede for Raadets Virksomhed med Hensyn til Forbundets Organisation, Forbundets politiske og humanitære Virksomhed samt Forbundets Understøttelse af det mellemfolkelige Samarbejdes Udvikling. Paa Grundlag af denne Beretning fandt der en Generaldebat Sted, saaledes som det var bleven henstillet paa Ministermødet i København i August 1920 mellem de tre nordiske Landes Stats- og Udenrigsministre og bragt til Generalsekretariatets Kundskab.

Under denne Forhandling blev et stort

Antal Spørgsmaal af international politisk Karakter drøftet. Blandt disse kan særlig fremhæves det armenske Spørgsmaal.

Forsamlingen besluttede under 22. November efter en meget indgaaende Forhandling at henstille til Raadet at sætte sig i Forbindelse med de forskellige Regeringer med det Formaal at formaa en Magt til at paatage sig de nødvendige Foranstaltninger til at gøre Ende paa Fjendtlighederne mellem Armenien og Kemalisterne. Endvidere nedsattes et særligt Udvalg til yderligere at undersøge Sagen. Raadet rettede i Overensstemmelse med Forsamlingens Beslutning en Henvendelse til samtlige Forbundsmedlemmer, samt til de amerikanske Forenede Stater, hvis Præsident allerede tidligere havde paataget sig Hvervet at fastsætte Armeniens Grænser. Ved et Telegram af 1. December 1920 erklærede Præsident *Wilson* sig villig til at udpege en personlig Repræsentant til som Formidler at søge at gøre Ende paa disse Fjendtligheder, og saavel den spanske som den brasilianske Regering erklærede telegrafisk at ville deltage i en saadan Aktion. Den 16. December vedtog Forsamlingen i Henhold hertil efter Forslag fra Kanada at udtale følgende:

„Delegeretforsamlingen udtrykker det levende Ønske, at de af de Forenede Staters Præsident udfoldede Bestræbelser med energisk Støtte af den spanske og den brasilianske Regering saavel som af Forbundsraadet maa føre til Bevaringen af det armenske Folk og til at sikre Armenien en fast Regering, der udøver sin Myndighed i hele den armenske Stat indenfor de Grænser, som endelig maatte blive fastsat i Henhold til Sèvres-Traktaten, saaledes at Delegeretforsamlingen kan være i Stand til ved sin næste Sammentræden at optage Armenien som Medlem af Folkenes Forbund med alle de dertil knyttede Rettigheder.“

Et af Rumæniens Delegerede fremsat Forslag om at sende en international Militærstyrke paa 40 000 Mand under Ledelse af en international Generalstab for at